

Computer Science Advanced

BÀI 2. SPECIAL METHODS VÀ KẾ THỪA

1. Special Methods

Trong Python, **special method** là các phương thức đặc biệt, dùng để định nghĩa **cách tương tác của lớp và đối tượng** trong các hoạt động thực thi của chương trình như **khởi** tạo đối tượng, tính toán và áp dụng hàm.

Mỗi phương thức có một tên riêng theo quy ước của Python, với định dạng chung là __<name>__.

```
Ta có thể xem các special method của một class bằng hàm dir().

Ví dụ: Từ kết quả bên, ta có thể thấy _add_là một special method của lớp int.

Phương thức này định nghĩa cách tương tác của một đối tượng int với toán tử + .

Giả sử ta khởi tạo

>>> num = 10

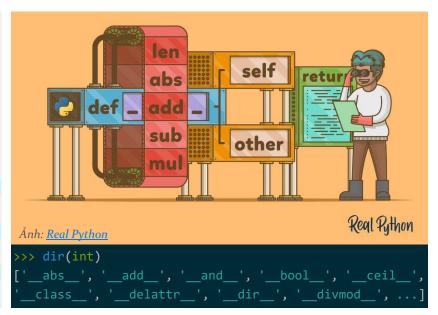
Khi đó, phép toán

>>> num + 5

sẽ gọi đến lệnh

>>> num._add__(5)

để nhận kết quả trả về.
```


SPECIAL METHOD CHO LỚP TỰ ĐỊNH NGHĨA

Khi định nghĩa một class, ta cũng có thể định nghĩa các special method này.

Ví dụ: Ta định nghĩa lớp **BetterString** với chức năng tự động thêm khoảng trắng khi cộng chuỗi.

```
class BetterString:

def __init__(self, content):
    self.content = content

def __str__(self):
    return self.content

def __add__(self, value):
    return self.content + ' ' + value
```

- Phương thức init nhận vào một string để khởi tạo đối tượng
- Phương thức __str__ trả về chuỗi khi đối tượng tương tác với string và trong câu lệnh print ()
- Phương thức __add__ định nghĩa cách đối tượng xử lý với toán tử +

Sử dụng:

Code	Output
<pre>name = BetterString('MindX')</pre>	MindX
print(name)	MindX School
<pre>print(name + 'School')</pre>	

MÔT SỐ SPECIAL METHOD THÔNG DUNG

Chức năng	Phương thức	Hoạt động
Khởi tạo đối tượng	init(self,)	$x = ClassX() \rightarrow xinit_()$
Chuyển thành string	str(self)	$print(x) \rightarrow print(xstr_())$

Chức năng	Phương thức	Hoạt động
Phép cộng	add(self, other)	x + y → xadd(y)
Phép trừ	sub(self, other)	$x - y \rightarrow xsub_(y)$
So sánh bằng	eq(self, other)	x == y - xeq(y)
So sánh lớn hơn	gt (self, other)	x > y - xgt(y)
So sánh bé hơn	lt(self, other)	x < y → xlt(y)
So sánh lớn hơn hoặc bằng	ge (self, other)	x >= y → xge(y)
So sánh bé hơn hoặc bằng	le(self, other)	x <= y → xle(y)

2. Kế Thừa

Kế thừa trong lập trình hướng đối tượng là phương pháp dùng để tạo một lớp mới **có đầy đủ chức năng của một lớp đã có**, từ đó phát triển thêm những tính năng mới.

Lớp đã có được gọi là **lớp cha**. Lớp kế thừa từ lớp cha gọi là **lớp con**.

Ví dụ: Ta tạo Person là lớp cha và Student là lớp con.

- **Person** có thuộc tính name và phương thức print_name(), do đó **Student** cũng có thuộc tính và phương thức trên.
- Ngoài ra, **Student** còn có thêm thuộc tính grade và phương thức print grade().
- Ta sử dụng lệnh super().__init__() trong constructor của **Student** để thực hiện các khởi tạo được định nghĩa ở **Person**.

student
name
grade
print_name()
print_grade()

class Person: # parent class

def __init__(self, name):
 self.name = name

def print_name(self):
 print('My name is', self.name)

class Student(Person): # child class

def __init__(self, name, grade):
 super().__init__(name)
 self.grade = grade

def print_grade(self):
 print('I am in grade', self.grade)

Ghi chú:

- Với cách tổ chức này, ta nói mọi đối tượng thuộc lớp Student cũng là một đối tượng Person. Tuy nhiên, không phải mọi đối tượng Person đều là Student.
- Lớp Person và Student đều có thể tiếp tục được kế thừa.

Sử dụng:

Code	Output
<pre>john = Person("John") john.print_name()</pre>	My name is John
<pre>jim = Student("Jim", 10) jim.print_name() jim.print_grade()</pre>	My name is Jim I am in grade 10

OVERRIDE

Khi kế thừa, ta có thể ghi đè lên phương thức của lớp cha để thực hiện các thay đổi riêng cho lớp con. Kĩ thuật này gọi là **override**.

Ví dụ: Trong lớp Student, ta có thể override phương thức print_name () của lớp Person bằng cách định nghĩa một phương thức cùng tên.

```
class Student(Person):
    ...
    def print_name(self):
        print('I am', self.name)
```